

meget varfomt og forsigtigt til Værks med Hensyn til Nedsættelse i Beskyttelse for Haandværk og Industri her i Landet, for at det paa ingen Maade skulde hedde om os, at vi vare hensynsløse i den Maade, hvorpaa vi have behandlet Haandværk og Industri her i Landet. Vi ere, som sagt, gaaede meget moderat frem med Hensyn til Nedsættelse i Beskyttelsen, og vi have jo ogsaa faaet Besejrelse af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds og flere for, at vi have været for moderate. Der kunde de maasse synes, at vi have gjort os skyldige i en Selvmodsigelse, naar vi her have været med til at foreslaa at ophæve Sikoretolden, som dog kunde være nogen Beskyttelse for de Virksomheder, der paa dette Omraade drives særlig blandt Landbruget. Maasse imidlertid det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds og Meningsfæller kunne forføre andre til under denne Behandling at gøre sig skyldig i en Selvmodsigelse og lade noget af den Beskyttelse, denne Virksomhed nu har, blive bestaaende. Det kan jo være Genstand for Forhandling, og vi ere ikke saa stofdoktrinære, at vi ikke skulde kunne gøre os skyldige i en lille Selvmodsigelse, naar det kan være rigtigt. Den Opfattelse, som jeg har af det ærede Medlems Udtalelser, er, at det deraf tydelig fremgaar, at det ærede Medlem har en udprøvet Lyst til at indtage en original Stilling i Politik, være Original-Politiker, og det er rimeligvis det, der har ført til, at han over en saa stærk Kritik over for det Arbejde, vi have gjort. Jeg vilde imidlertid have ønsket baade for Sagen selv og ogsaa for det ærede Medlem, at Kritiken havde været i en anden Form, end den har været. Det ærede Medlem siger et Sted, at han er ikke nogen principiel Modstander af Mindretallets Stilling, naar vi — dermed mener han rimeligvis Landmændene — blot kunne faa noget med. Det er egentlig det, der har stødt det ærede Medlem, at han synes, at han ikke har faaet noget. Naar blot det ærede Medlem havde faaet noget med, havde han været tilfreds. Nu vide vi imidlertid ikke, hvad det ærede Medlem ønsker, thi han har ikke antydet noget i saa Henseende. Den Holdning, han indtager, og den Overlegenhed, hvormed han behandler andre Medlemmer, som have siddet i Toldkommissionen, berettiger os til at antage, at det ærede Medlem anser sig kvalificeret til at indtage en særegen Stilling i Samfundet ved Behandlingen af disse Spørgsmaal, f. Eks. eventuelt som Professor ved det ny Universitet, der muligvis skal oprettes i Aarhus. Ja, det er jo muligt, at han i den Henseende kan gøre Føldest

navnlig med Hensyn til Landvæsenforhold og der hævde den Stilling, som Landbruget efter hans Mening har Ret til at gøre gældende over for de øvrige Samfundsklasser. — Til Slutning vil jeg kun nævne, at det ærede Medlem omtalte en Smørelse eller Salve, hvad det nu var, som Bønderne bleve smurte ind i, for at Ulde kunde vokse paa dem. Ja, det er en Salve, som vi alle maatte sætte Pris paa, og jeg vil bede det ærede Medlem om endelig ikke at glemme Recepten, thi der er flere end Bønderne, der kunde have godt af at blive indsmurte med en saadan Salve. Vi have alle Lyst til at klippe, og naar vi alle sammen bleve smurte ind, kunde jo nogle klippe Landmændene og disse igen klippe andre, saa der blev en gensidig Klipping, og det vilde jo blive et Arbejde, om hvilket vi ikke kunne sige andet, end at det var meget produktivt for os alle sammen. Jeg er ganske vist ikke paa det rene med, om denne Salve skal være „beskyttet“, eller om den skal være „fri“, men det er jo noget, som det ærede Medlem siden kan saa Lejlighed til at gøre os bekendt med. Efter nu jaaledes at have henvendt mig til det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds, som jeg har sølt Trang til at tage lidt under Behandling, skal jeg gaa over til Sagen i det hele.

Den højtærede Finansminister har hastet meget med at faa denne Sag frem til Forhandling, og det kan der jo have været megen Grund til. Sagen er jo af meget vidtrækkende Betydning, og det vilde være meget ønskeligt, om vi snart kunde komme til en Forstaaelse af, hvor vidt vi kunne komme med dette Arbejde. Det kan dog gerne alligevel være, at Arbejdet er blevet lidt forhastet. Jeg skammer dette blandt andet deraf, at vi vilde have staaet det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds for at begaa saa mange Fejl, som han har gjort, hvis han havde haft noget mere Tid til at tænke over disse Sager. Jeg kan derfor meget godt slutte mig til, hvad det ærede Medlem begyndte med at sige, nemlig at det forekom ham, at vi havde haft for kort Tid til at sætte os ind i dette store og vigtige Spørgsmaal. Vi have nu imidlertid en Gang faaet det forelagt, og derved er intet at gøre. Vi skulle altsaa behandle det saa godt, som det er muligt efter det Kendskab, vi have til disse Forhold. Man har talt om, hvorvidt der kunde være noget Haab om, at denne Sag kunde blive gennemført, og i den Henseende kan man jo have Tvivl og Haab, efter som ens Stemning er. Jeg vil for mit Bedkommende nødig opgive alt Haab om at faa noget ud af dette Arbejde. Jeg